

ეკონომიკური ორგანიზაციის სტრატეგიული ფინანსური განვითარების პრიორიტეტული მიმართულებები

ზურაბ ლიპარტია,
ეკონომიკურ მეცნიერებათა დოქტორი,
სოხუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი

რეზიუმე

სტატიის მთავარი მიზანია გარდამავალი ეკონომიკის ქვეყნებში ეკონომიკური ორგანიზაციის სტრატეგიული ფინანსური განვითარების დომინირებული სფეროების გამოვლენა, სუბიექტის ფინანსური სტრატეგიული განვითარების პრიორიტეტულ მიმართულებებზე აქცენტის გაკეთება, ბიზნესგარემოს ცვლილებებთან მიმართებაში სრულყოფილი სისტემის სამენარმო პრაქტიკაში დამკვიდრება, რომელიც კვლევის მთავარი მიზნობრივი ფუნქციის – კორპორაციის საბაზრო ღირებულების ზრდას გრძელვადიან პერსპექტივაში უზრუნველყოფს.

საკვანძო სიტყვები: სტრატეგიული მართვის კონცეფცია, დროის მენეჯმენტი, მართვა, ორგანიზაცია, ეფექტურობა, ფინანსური სტრატეგია, ორგანიზაციულ-ეკონომიკური მექანიზმები, ინტეგრაციული ფაქტორები, მცირე ბიზნესი, სტრატეგიული განვითარების ვარიანტის შერჩევის „6 ოქროს წესი“.

შესავალი

ეკონომიკური ორგანიზაციის სტრატეგიული ფინანსური განვითარების პრიორიტეტული მიმართულებების გამოვლენა თანამედროვე ეტაპზე ეფუძნება მართვის ახალი კონცეფციის – სტრატეგიული მართვის მეთოდოლოგიურ პრინციპებს, რომ-

ლებიც აქტიურად იქნა დანერგილი გასული საუკუნის 70-იანი წლებიდან აშშ-სა და ევროპის უმეტესი ქვეყნების კორპორაციულ მენეჯმენტში. ეკონომიკური სუბიექტების განვითარების ფინანსური სტრატეგია ფუნქციონალური სტრატეგიის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი სახეობაა, რომელიც სუბიექტის ეფექტურ სამენარმეო საქმიანობასა და ფინანსური ურთიერთობების სრულყოფას უზრუნველყოფს. კერძოდ, ძირითადი მიმართულების გრძელვადიანი ფინანსური მიზნების ფორმირების, მათი მიღწევის შედარებით ეფექტიანი გზების შერჩევის, ფინანსური რესურსების ფორმირებისა და გამოყენების მიმართულებების ბიზნესგარემოს ცვლილებებთან მიმართებაში ადეკვატური კორექტირების გზით სტრატეგიული მენეჯმენტის მექანიზმების სრულყოფას განაპირობებს.

თანამედროვე ეტაპზე, ეკონომიკური ორგანიზაციის განვითარების მართვის სისტემის სრულყოფა დიდ სირთულეებს უკავშირდება. სტრატეგიული არჩევანის გაკეთება და მართვის სტილის შეცვლა კორპორაციის საქმიანობის მმართველობით პროცესში შესაძლებელია თუ დავიცავთ მაღალგანვითარებული ქვეყნების სამენარმეო პრაქტიკაში აპრობირებულ მეთოდებს.

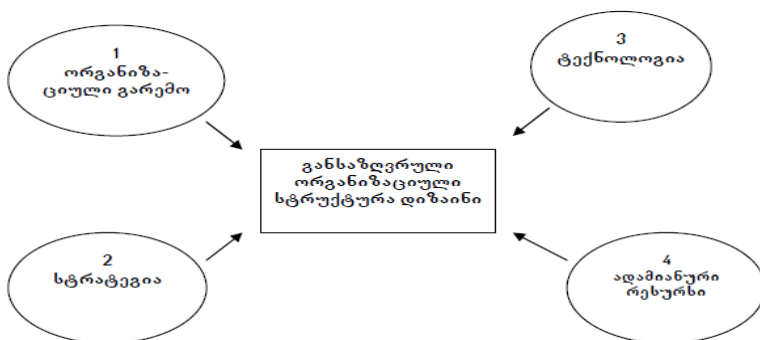
შესაბამისად, ეკონომიკის მიკროდონეზე სტრატეგიული მენეჯმენტის ორგანიზაციულ-ეკონომიკური მექანიზმების სრულყოფილი სისტემის ფორმირება და ეკონომიკური სუბიექტების (მენარმეების) პრაქტიკულ საქმიანობაში ბიზნეს-გეგმის ინსტრუმენტის დამკვიდრება, მნიშვნელოვნად განაპირობებს ქვეყანაში თავისუფალი მენარმეობის, საბაზრო ურთიერთობათა შემდგომ განვითარებას, განამტკიცებს საქართველოს სახელმწიფოებრიობის საძირკველს, მყარად და მაღალი ტემპებით განვითარებადი ეკონომიკის სახით.

ძირითადი ნაწილი

სტრატეგიული დაგეგმვა კორპორაციის მართვის სისტემაში
როგორც განვითარებული ქვეყნების პრაქტიკა მოწმობს, სტრატეგიული მართვის პროცესებში, 1980-იანი წლებიდან და-

ინჟო კოოპოოაციული დაგეგმვის პოოცესების დომინირება. რომელიც ძირითადად მსხვილი კომპანიების ხარჯზე. ამ მოდელების და მეთოდების უმეტესობა სწორედ იმ პერიოდში შეიქმნა. თუმცა, ბევრი მოდელი არ პასუხობდა იმ სტრატეგიულ პრობლემებს, რომლებსაც აწყდებოდნენ ყველანაირი ფორმისა და ზომის ორგანიზაციები.

სიტუაციური მიდგომის თეორიისა და მართვის სისტემის ორგანიზაციის პრაქტიკიდან გამომდინარე მენეჯერების მიერ ორგანიზაციული სტრუქტურის ტიპის თუ ორგანიზების მეთოდის შერჩევას განაპირობებს შემდეგი ფაქტორების არსებობა, როგორიცაა: ორგანიზაციული გარემო; ორგანიზაციის სტრატეგიის ტიპი; ორგანიზაციის მიერ გამოყენებული ტექნოლოგია; ორგანიზაციის ადამიანური რესურსების თავისებურებანი (იხ. ნახ. 1).

ნახ. 1. ფაქტორები, რომლებიც გავლენას ახდენს ორგანიზაციულ სტრუქტურაზე.

თანამედროვე ეტაპზე, უმეტესწილად მრავალი კომპანია საერთაშორისო მასშტაბით ეწევა საქმიანობას. სახელმწიფო სტრუქტურებსაც კი, რომლებზეც ტრადიციულად თითქოს გავლენას არ ახდენდა საერთაშორისო ფაქტორები, მოუწევთ ახალ კონკურენციის მეთოდებთან ადაპტირება. გარდა ამისა, კოოპოოაციული დაგეგმვის „ზემოდან ქვემოთ“ მიდგომა, რომელსაც მსხვილი ორგანიზაციები იყენებენ, გზას დაუთმობს

ისეთ სტრატეგიულ მიზნებს, საჭიროების შემთხვევაში, რომელიც ზუსტად შესაფერისი იქნება ბიზნესის კონკრეტული დონის და, მაშასადამე, იმ კონკურენციული პირობებისა და სხვა ფაქტორების, რომელიც ორგანიზაციასა და მის ბიზნესზე ახდენს გავლენას.

კვლევები უჩვენებს, რომ **იაპონელი კ.ომაეს** შეფასებით, [1] გლობალიზაციის მეთოდოლოგიური თვალსაზრისიდან გამომდინარე, აუცილებელია განვითარების

ეკონომიკურ სტრატეგიაში **ინტეგრაციული ფაქტორების** გათვალისწინება, კერძოდ:

1. საჭირო და აუცილებელია გლობალიზაციის სწორი გაგება და მის მიმართ განზონასწორებული და გონიერი დამოკიდებულება;

2. გლობალიზაცია რეგიონის ქვეყნებს (მათ შორის საქართველოს) უქმნის შესაძლებლობას, მოახდინოს თავიანთი ეროვნული ეკონომიკის სტრატეგიის ადაპტირება გლობალიზაციის დინამიკასთან მიმართებაში, თავიანთი ეკონომიკის სტრატეგია შეუხამონ ევროპული და აზიური რეგიონალიზმის განვითარებას, აგრეთვე, ყველა დონის ინტეგრაციულ პროცესებს რეგიონულს, სუბრეგიონულს, ორმხრივს;

3. გლობალიზაციისადმი, როგორც მიზნისადმი მიდგომა, რომელსაც თავის თავის წინაშე აყენებენ მსოფლიოს ლიდერი ქვეყნები, საშუალებას იძლევა გლობალიზაციის პროცესი წარმართოს მდიდრებისა და ღარიბების ინტერესების შეხვედრისაკენ, მათ შორის მდიდრების სტრატეგიულ ინტერესებში გათვალისწინებისაკენ.

4. გლობალიზაციის პირობებში ეროვნული საქონელ-წარმოების დაცვის პრობლემის გათვალისწინება, რომელიც საჭიროებს ძალიან აწონილ-დაწონილ მიდგომას;

5. შეფასდეს თუ როგორ იქნეს გამოყენებული სამხრეთ კავკასიის ქვეყნების ინტერესების სასარგებლოდ დასავლეთ ევროპის გაერთიანებასთან და აზიის რეგიონთან მრავალმხრივი ურთიერთობის შესაძლებლობები;

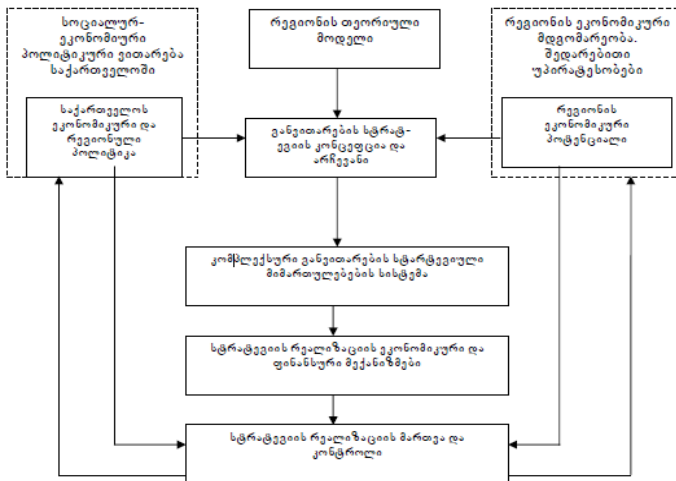
6. გასათვალისწინებელია, ასევე თუ როგორ იქნება გამოყენებული დასავლეთ ევროპისა და აზიის ინტეგრაციისა და თანა-

მშრომლობის შესაძლებლობები საქართველოსა და მთელი სამხრეთ-აღმოსავლეთ ევროპის რეგიონის უსაფრთხო-ებისა და იმ საშიშროების თავიდან ასაცილებლად, რაც დაკავშირებულია მსოფლიო საფინანსო რყევების წარმოქმნასთან, ელექტრონული ვაჭრობის გავრცელებასთან, ვაჭრობის ლიბერალიზაციასა და აზიაში ინვესტიციებთან;

7. ინტერნაციონალური ძალისხმევით როგორ გამოვაცოცხლოთ საქართველოს სამეცნიერო-ტექნოლოგიური პოტენციალი და როგორ გამოვიყენოთ ის გლობალური

და რეგიონული ცოდნის კონტექსტში.

გამორჩენილი ქართველი მეცნიერისა და საზოგადო მოღვაწის, პროფესორ **ნოდარ ჭითანავას** შეფასებით, საქართველოში საბაზრო ურთიერთობების წარმატებით დამკვიდრებისათვის აუცილებელია **რეგიონული** რესურსული, ტექნოლოგიური, სოციალური, საკანონმდებლო და სხვა **პრიორიტეტების გამოვლენა** [2].

ნახ. 2 რეგიონის სტრატეგიული განვითარების კონცეფციული ბლოკ-სქემა.

რეგიონების განვითარების სოციალურ - ეკონომიკური ანალიზისა და თანამედროვე მდგომარეობის შეფასების როგორც რაოდენობრივ, ასევე თვისობრივი თვალსაზრისით მიმართული უნდა იყოს შემდეგი სტრატეგიული ამოცანების გადაწყვეტაზე, კერძოდ: 1) რეგიონის ბუნებრივ-რესურსული პოტენციალის მდგომარეობის ანალიზი-შეფასება; 2) რეგიონის ეკონომიკური განვითარების მიღწეული დონის (მრეწველობა, სოფლის მეურნეობა, საწარმოო ინფრასტრუქტურა) შეფასება; 3) რეგიონის ძირითადი სამეურნეო დარგების ჭრილში შრომითი რესურსების გამოყენების შეფასება და უმუშევრობის სპეციფიკური თავისებურებების გამოვლენა; 4) მოსახლეობის ცხოვრების დონის შეფასება; 5) რეგიონის ფინანსური მდგომარეობის ანალიზი; 6) რეგიონების რეგიონთაშორისი და საგარეო ეკონომიკური ურთიერთობების ანალიზი; 7) წარმოების საექსპორტო რეზერვის გამოვლენა (იხ ნახ. 2 – რეგიონის სტრატეგიული განვითარების კონცეფციული ბლოკ-სქემა).

პრაქტიკის ანალიზი უჩვენებს, რომ რეგიონების ეკონომიკური პოტენციალის სრულად გამოვლენა მნიშვნელოვნად არის დამოკიდებული ადგილობრივი ფინანსურ ურთიერთობათა მართვასა და რეგულირებაზე, სახელმწიფოსა და რეგიონალური ინტერესების ოპტიმალურ შეთანწყობაზე, მოსახლეობის ცალკეულ ფენებს შორის, მათი დასაქმებისა და ცხოვრების დონის ამაღლებაზე, მაღალშემოსავლიანი ინვესტიციების სტიმულირების მექანიზმების შემუშავებასა და რეალიზაციაზე, სათანადო საკანონმდებლო ბაზის შექმნაზე და სხვ.

შრომითი პროცესების დასაგეგმად და ეფექტურად განსახორციელებლად, ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი რესურსი არის **დრო**, რომელიც ისეთივე მნიშვნელობის მქონეა, როგორც მაგალითად: მატერიალური რესურსი, ინფორმაცია, ტექნიკა, პერსონალი. სამუშაო დროის არაეფექტურმა მართვამ შეიძლება გამოიწვიოს მნიშვნელოვანი ეკონომიკური ზარალი, ვინაიდან ადამიანის შრომითი ენერგიის არარაციონალურმა გამოყენებამ შეიძლება მინიმუმამდე შეამციროს ორგანიზაციის კონკურენტუნარიანობა. ორგანიზაცია, რომლის ხელმძღვანელიც

სათანადოდ ვერ აფასებს დროის ფაქტორს და არ შეუძლია მისი (დროის) ეფექტური მართვა, ვფიქრობთ, ფაქტობრივად განწირულია წარუმატებლობისთვის. ორგანიზაციის უმაღლესი რგოლის მენეჯერი ახდენს არამხოლოდ საკუთარი, არამედ დაქვემდებარებული თანამშრომლების სამუშაო რეჟიმის დაგეგმვას. ამიტომ მან, უპირველეს ყოვლისა, ზუსტად უნდა იცოდეს, თუ როგორ იხარჯება დაქვემდებარებულთა სამუშაო დრო [3].

თვალსაჩინო საერთაშორისო რანგის მეცნიერ-მკვლევარის, პროფესორ გენადი იაშვილის შემოთავაზებით, რეგიონების სოციალურ-ეკონომიკური მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად **პრიორიტეტული** მნიშვნელობა უნდა მიენიჭოს მცირე ბიზნესის დარგობრივ და რეგიონულ განვითარების, საინოვაციო სამრეწველო პოლიტიკას, კერძო სექტორის ხვედრითი წილის ცვლილებას ინვესტიციებში, რეგიონებში ინვესტიციურ-სამშენებლო აქტივების ამაღლებას, რაც გულისხმობს პოლიტიკური, სოციალურ-ეკონომიკური და სხვა პროცესების დარეგულირებისათვის კლიმატის შექმნისა და თავის მხრივ, განსაზღვრავს ინვესტიციების მიზანშეწონილობას მოცემულ ტერიტორიებზე. [4]

თანამედროვე ეტაპზე საქართველოში მცირე ბიზნესის ფორმირებისა და განვითარებისათვის გატარებული ღონისძიებების დონე დღეისათვის მაინც დაბალია, ქვეყანაში მთლიანი შიდა პროდუქტის მოცულობაში 10%-ს არ აღემატება, მცირე ბიზნესის როგორც დარგობრივი, ისე რეგიონული სტრუქტურა არაპროგრესულია. სახელმწიფოს მხრიდან მისი განვითარებისადმი მხარდაჭერის გარეშე ეკონომიკის ამ უმნიშვნელოვანესი სფეროს განვითარების სასურველი დონის მიღწევა შეუძლებელია.

ქვეყანის რეგიონებში მცირე ბიზნესის განვითარების **პრიორიტეტულ მიმართულებად** გვევლინება: მაკროეკონომიკური რეგულირების მექანიზმის ფორმირება მცირე ბიზნესის მხარდაჭერის მიზნით, რომელმაც უნდა მოიცვას: ა) რეგულირების საკანონმდებლო და ნორმატიული უზრუნველყოფა; ბ) რეგულირების ინდიკატორთა და ღონისძიებათა სისტემა; გ) რეგუ-

ლირების ინსტრუმენტები და მეთოდები; დ) მცირე ბიზნესის მხარდამჭერი მაკროეკონომიკური ინფრასტრუქტურა; ე) მცირე ბიზნესში სახელმწიფო მენარმეობა, პრივატიზება ნაციონალ-იზაცია; ვ) მცირე ბიზნესისადმი საერთაშორისო დახმარების რეგულირება; ზ) მცირე ბიზნესის უსაფრთხოება რისკების გათვალისწინებით; თ) მცირე ბიზნესის განვითარებაზე რეგულირების კონტროლი. შესაბამისად, საქართველოში რეგიონულ ქრთლში მცირე ბიზნესის განვითარებისათვის ფინანსური რესურსების მიზნობრივი პროგრამების, საინვესტიციო პროექტებისა და ღონისძიებების განსახორციელებლად სასიცოცხლო მნიშვნელობა ენიჭება მცირე ბიზნესის განვითარების ერთიანი ეროვნული ფონდის დაწესებას.

კვლევები მოწმობს, რომ **ბოსტონის უნივერსიტეტის** ფინანსების პროფესორ **ზვი ბოდის და მერთონ რობერტის-ჰარვარდის უნივერსიტეტის** პროფესორი, ეკონომიკის ნობელის ლაურეატის **სტრატეგიული მართვის კონცეფცია** ასახავს კორპორაციის ზუსტ სტრატეგიულ პოზიციონირებას. [5]

ეკონომიკური ორგანიზაციის სტრატეგიული განვითარების შემუშავების საფუძველია ახალი **მმართველობითი პარადიგმის** - სტრატეგიული მართვის სისტემის შემდეგი **პრინციპები** (როგორც საოჯახო მეურნეობების, ასევე ფირმებისთვის) როგორიცაა: კორპორაციის განხილვა, როგორც თვითორგანიზირებადი უნარის მქონე ღია სისტემა; კორპორაციის ოპერაციული საქმიანობის საბაზრო სტრატეგიის გათვალისწინება; ფინანსური საქმიანობის სტრატეგიული მართვის სამენარმეო სტილზე უპირატესი ორიენტაცია; სტრატეგიული ფინანსური განვითარების დომინირებული სფეროების გამოყოფა; ფინანსური სტრატეგიის მოქნილობის უზრუნველყოფა; სტრატეგიული ფინანსური არჩევანის ალტერნატიულობის უზრუნველყოფა; ტექნოლოგიური პროგრესის შედეგების განუწყვეტელი გამოყენების უზრუნველყოფა ფინანსურ საქმიანობაში; ფინანსური რისკის დონის გათვალისწინება სტრატეგიული ფინანსური გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში; ორიენტაცია ფინანსური მენეჯერების პროფესიონალურ აპარატზე ფინანსური

სტრატეგიის რეალიზაციის პროცესში; კორპორაციის შემუშავებული ფინანსური სტრატეგიის მართვის ორგანიზაციული სტრუქტურის შესაბამისობის უზრუნველყოფა ფინანსური საქმიანობის მართვასთან და ორგანიზაციულ კულტურასთან.

კვლევები მოწმობს, რომ ბიზნესის სტრატეგიული განვითარების დაგეგმვის პროცესი მოიცავს: ბიზნეს-გეგმის ფორმირების კონცეფციის ფორმულირებას; საბაზრო სიტუაციის სტრატეგიულ ანალიზსა და მარკეტინგულ, პროდუქტიულ, ტექნოლოგიურ, მენეჯმენტისა და ფინანსური სტრატეგიების შემუშავებას; ბიზნეს-გეგმის ექსპერტიზას; პოტენციური პარტნიორების შენიშვნების გათვალისწინებასა და დამტკიცებას; საწარმოო პროგრამებისა და სამუშაოების განხორციელებაზე მონიტორინგის დაწესებას.

დასკვნა. მიკროეკონომიკურ დონეზე ჩატარებული კვლევის შედეგებიდან იკვეთება, რომ ბუნებრივია, სტრატეგიული დაგეგმვა უნდა წარიმართოს ქვეყანაში შექმნილი პოლიტიკური, ეკონომიკური და ბუნებრივ-კლიმატური პირობების გათვალისწინებით დარგის (კორპორაციის) სტრატეგიულ განვითარებას, **რომელიც მოიცავს სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების შემდეგ პრიორიტეტულ მიმართულებებს, როგორცაა:**

1. დარგის (კორპორაციის) როლის გამოვლენა ეროვნული ეკონომიკის განვითარებაში და მისი ძირითადი სტრატეგიული მიზან-ამოცანების განსაზღვრა;

2. კორპორაციის მოსალოდნელი ორგანიზაციული სტრუქტურის ძირითადი ქვედანაყოფების (განყოფილებების) მითითებით განსაზღვრა;

3. საბაზრო მოთხოვნების განჭვრეტა, გაყიდვების მოცულობათა პროგნოზირებისა და გასაღების პროგრამების შედგენა მოსალოდნელი შემოსავლებისა და მარკეტინგზე დანახარჯების განსაზღვრით;

4. საწარმოო პროგრამის (პროგნოზის) შემუშავება საწარმოო სიმძლავრეების ოპტიმალურად გამოყენების გათვალისწინებით;

5. წარმოების ფაქტორების (მატერიალური, შრომითი) მოთხოვნათა განსაზღვრა მიმდინარე და მომავალ პერიოდებში მიწოდების უზრუნველსაყოფად;

6. მომავალში ნავარაუდევი ტექნოლოგიებისა და პროცესების გამოყენების განჭვრეტა ინოვაციური დანახარჯების შეფასებით;

7. ფინანსური პროგრამის ფორმირება, რომელშიც აისახება მოთხოვნა აქტივებზე, საინოვაციო დანახარჯებზე, საწარმოს საქმიანობის ფინანსური (მოგების ნორმის) მაჩვენებლების შეფასება. შესაბამისად, ბიზნესის დაგეგმვის პროცესში ერთერთ რთულ კვანძად საწარმოო პროგრამის ფორმირება განიხილება, რომელსაც განაპირობებს გარდამავალ პერიოდში ნედლეულ-მასალების გაძნელებული მოპოვება, ენერგომატარებლების შეფერხებული მიწოდება და მათზე ფასების

მკვეთრი ზრდა, კრიზისული და კონფლიქტური სიტუაციები.

კორპორაციის სტრატეგიული ფინანსური განვითარების პრიორიტეტული მიმართულებების შესაბამისად, კონკრეტული სუბიექტის სამენარმო (ბიზნეს საქმიანობის) ეფექტურობის ასამაღლებლად, სტრატეგიული ვარიანტის შერჩევა დიდ სირთულეებს უკავშირდება, მაგრამ კორპორაციული მმართველობითი პროცესების სრულყოფა წარმატებით არის შესაძლებელი, თუ იქნება მენეჯერების მიერ გამოყენებული საზღვარგარეთის ბიზნეს-პრაქტიკაში კარგად აპრობირებული-„ 6 ოქროს წესი“. კერძოდ: 1) გაარკვიეთ, რისი მიღწევა გსურთ და რატომ? 2) გაითვალისწინეთ წარმატების მიღწევის რვა აუცილებელი ფაქტორი; 3) ეფექტიანად დაგეგმეთ და ეფექტიანად მართეთ მათი დაგეგმვის პროცესები; 4) როგორ შეუწყობს ხელს ორგანიზაცია პროექტის პრაქტიკაში განხორციელებას?; 5) ნათლად წარმოიდგინეთ, რის შეცვლა არის საჭირო და ცვლილების განსახორციელებლად გამოიყენეთ შესაფერისი მოქმედების სტილი ოქროს წესი; 6) ორგანიზაციამ უნდა შეისწავლოს, რატომ ეწინააღმდეგებიან ცვლილებებს და გაატაროს სათანადო ღონისძიებები.

ლიტერატურა:

1. ომაე კ. „მსოფლიო საზღვრების გარეშე“. 1990 (გვ 41.)
2. ჭითანავა ნ. „საქართველოს ეკონომიკის მეტამორფოზები და პერსპექტივები“. თბილისი. ივერიონი. 2012 წ.
3. ლიპარტია ზ., შერაზადიშვილი ბ., სამეცნიერო სტატია – „დროის მენეჯმენტის ძირითადი პრინციპები“. მე-4 საერთაშორისო სამეცნიერო-პრაქტიკული კონფერენციის – „განვითარების ეკონომიკა და ინოვაციები: გამოწვევები, გადაწყვეტის გზები“. სოხუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტი. თბილისი 29—30 სექტემბერი 2017. გვ 86-87.
4. იაშვილი გ, სტატია „სტატეგიული დაგეგმვის თეორიული საფუძვლები მცირე ბიზნესში“. საერთაშორისო სამეცნიერო კონფერენციის „მსოფლიო ეკონომიკური კრიზისი და საქართველო“. მასალები. თბილისი. გამომცემლობა „ევროპული უნივერსიტეტი“, 2011. 387-391 გვ.
5. ზვი ბოდი – ფინანსები. - გამომცემლობა “ Williams “ 2013. - 592 გვ.

REFERENCES:

1. Ohmae K., The Borderless World 1990. — (41).
2. Chitanava N – “Metamorphosis and Perspectives of Georgian Economy”. Tbilisi. Iverion. 2012.
3. Lipartia Zurab, Sherazadishvili Besik – „Main Principles of Time-Management“. Sokhumi State University Faculty of Economics and Business Research Institute of Economics and Management Development Economics and Innovation: Challenges and Solutions of 4th International Scientific and Practical Conference. Tbilisi. 29-30 September 2017. P. 86-87.
4. Iashvili G, article “Theoretical Basis of Platonic Planning in Small Business”. International Scientific Conference - “World Economic Crisis and Georgia” - Materials. Tbilisi. Publishing House “European University”, 2011. 387-391 p
5. Zvi Body, Merton Robert. Finances: Trans. with Eng Uch. pos. - Publishing House “Williams” 2013. - 592p.

PRIORITY DIRECTIONS OF STRATEGIC FINANCIAL DEVELOPMENT OF THE ECONOMIC ORGANIZATION

Zurab Lipartia,

Doctor of Economic Sciences,
Professor of Sokhumi State University

RESUME

The main goal of the transition countries in the Organization for Economic Development is to disclose the strategic financial dominated areas, to focus on the priority directions of strategic financial development of the subject. Furthermore, it is important to establish a comprehensive system of business practice with regard of business changes, which fulfills its main target function - the growth of market value of the corporation in the long term.

Key words: Strategic Management Concept, Time Management, Management, Organization, Efficiency, Financial Strategy, Organizational-Economic Mechanisms, Integrative Factors, Small Business, "6 Golden Rule" for selection of Strategic development version.